

○ คำพิพากษา

(ต. ๑๘)

คดีหมายเลขดำที่ ๑๕๒/๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ ๑๘๐/๒๕๖๔

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองเพชรบุรี

วันที่ ๑๖ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง { นายองอาจ หงษ์ทอง ผู้ฟ้องคดี
ผู้อำนวยการกองบริหารจัดการทรัพยากรและกำหนดมาตรการ
กรมประมง ที่ ๑
อธิบดีกรมประมง ที่ ๒
กรมประมง ที่ ๓ } ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากคำสั่งทางปกครอง

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประกอบอาชีพประมงพาณิชย์ โดยเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในเรือประมงพาณิชย์รวม ๕ ลำ ได้แก่ ๑. เรือประมง อ.ธนากร ๑๗ เลขทะเบียนเรือไทย ๓๓๑๐๐๐๒๕๒ ๒. เรือประมง อ.ธนากร ๕ เลขทะเบียนเรือไทย ๒๓๒๑๐๙๔๖๘ ๓. เรือประมง อ.ธนากร ๙ เลขทะเบียนเรือไทย ๔๖๓๔๐๐๐๑๙ ๔. เรือประมง อ.ธนากร ๑๘ เลขทะเบียนเรือไทย ๔๗๐๐๐๒๓๑๙ และ ๕. เรือประมง อ.ธนากร ๒๑ เลขทะเบียนเรือไทย ๕๘๓๔๐๔๒๐๔ ต่อมา ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ผู้ฟ้องคดีถูกดำเนินคดีอาญาต่อศาลจังหวัดเพชรบุรี ในข้อหาความผิดต่อพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๘๑ (๓) มาตรา ๑๕๒ วรรคหนึ่ง พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๗ มาตรา ๕๔ และความผิดตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๐/๒๕๕๘ จากนั้น เมื่อวันที่ ๒

/กุ่มภาพันธ์...

กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ศาลจังหวัดเพชรบุรีมีคำพิพากษาให้จำคุกผู้ฟ้องคดีเป็นเวลา ๒ เดือน และปรับ ๔๐,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ ๒ ปี หากไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๒๘๘/๒๕๖๐ คดีหมายเลขแดงที่ ๓๒๔/๒๕๖๐ และคดีถึงที่สุดแล้ว จากนั้น ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ฟ้องคดีได้รับการพิจารณาออกใบอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ให้กับเรือประมงทั้ง ๕ ลำ มีกำหนดอายุ ๒ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๑ จนถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓ ได้แก่ ๑. ใบอนุญาตเรือประมง อ.ธนากร ๑๗ เลขทะเบียนเรือไทย ๓๑๑๐๐๒๕๒ เลขที่ใบอนุญาต ๖๑๗๖๐๗๐๑๐๔๐๘ เครื่องหมายประจำเรือประมง TL2053C ๒. ใบอนุญาตเรือประมง อ.ธนากร ๕ เลขทะเบียนเรือไทย ๒๓๒๑๐๙๔๖๘ เลขที่ใบอนุญาต ๖๑๘๔๐๓๐๑๐๐๖๑ เครื่องหมายประจำเรือประมง TM1594H ๓. ใบอนุญาตเรือประมง อ.ธนากร ๙ เลขทะเบียนเรือไทย ๔๖๓๔๐๐๐๑๙ เลขที่ใบอนุญาต ๖๑๘๔๐๓๐๑๐๐๗๐ เครื่องหมายประจำเรือประมง TM1616H ๔. ใบอนุญาตเรือประมง อ.ธนากร ๑๘ เลขทะเบียนเรือไทย ๔๗๐๐๐๒๓๑๙ เลขที่ใบอนุญาต ๖๑๗๖๐๗๐๑๐๔๐๗ เครื่องหมายประจำเรือประมง TM2432C ๕. ใบอนุญาตเรือประมง อ.ธนากร ๒๑ เลขทะเบียนเรือไทย ๕๘๓๔๐๔๒๐๔ เลขที่ใบอนุญาต ๖๑๗๖๐๗๐๑๐๔๐๓ เครื่องหมายประจำเรือประมง TS3597C ต่อมาก่อนใบอนุญาตครบกำหนด ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ของเรือประมงทั้ง ๕ ลำ ได้แก่ คำขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่ ๑๖๓๗๖๐๗๐๑๐๓๐๗ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ สำหรับเรือประมง อ.ธนากร ๑๗ คำขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่ ๑๖๓๗๖๐๗๐๑๐๓๐๗ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ สำหรับเรือประมง อ.ธนากร ๕ คำขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่ ๑๖๓๗๖๐๗๐๑๐๓๐๗ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ สำหรับเรือประมง อ.ธนากร ๙ คำขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่ ๑๖๓๗๖๐๗๐๑๐๓๐๗ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ สำหรับเรือประมง อ.ธนากร ๑๘ และคำขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่ ๑๖๓๗๖๐๗๐๑๐๓๐๗ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ สำหรับเรือประมง อ.ธนากร ๒๑ แต่ปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาแล้วมีคำสั่งไม่อนุญาตทำการประมงพาณิชย์ให้กับเรือประมงทั้ง ๕ ลำของผู้ฟ้องคดีดังกล่าว ตามหนังสือ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๖๓๓๑๑๑๑๒๙๘ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๓ สำหรับเรือประมง อ.ธนากร ๑๗ หนังสือ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๖๓๓๑๑๑๑๓๐๑ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๓ สำหรับเรือประมง อ.ธนากร ๕ หนังสือ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๖๓๓๑๑๑๑๓๐๐ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๓ สำหรับเรือประมง อ.ธนากร ๙ หนังสือ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๖๓๓๑๑๑๑๒๙๗ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๓ สำหรับเรือประมง อ.ธนากร ๑๘ และหนังสือ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๖๓๓๑๑๑๑๒๙๙ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๓ เรือประมง อ.ธนากร ๒๑ โดยให้เหตุผลว่าผู้ฟ้องคดีมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ (๑) เนื่องจากเป็นผู้ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลจังหวัดเพชรบุรี คดีหมายเลขดำที่ ๒๘๘/๒๕๖๐ คดีหมายเลขแดงที่ ๓๒๔/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ในข้อหาความผิดตามมาตรา ๘๓ (๓) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยการใช้เรือประมงชื่อ อ.ธนากร ๑๗

/เลขทะเบียน...

เลขทะเบียนเรือไทย ๓๑๑๐๐๒๕๒ และยังไม่ครบกำหนดห้าปีนับแต่วันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๓ อุตสาหกรรมคำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาอุทธรณ์และมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๓๕๘๔ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ ดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และได้รายงานความเห็นดังกล่าวไปยังปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ ต่อมา รองปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หัวหน้ากลุ่มภารกิจ ด้านพัฒนาการผลิต ได้มีหนังสือแจ้งผู้ฟ้องคดีเพื่อขอขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปอีก ๓๐ วัน นับแต่ครบกำหนดเวลาพิจารณาอุทธรณ์ (นับตั้งแต่วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๓) จนปัจจุบัน พ้นกำหนดระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์แล้ว ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์แต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งไม่อนุญาตทำการประมงพาณิชย์ให้กับเรือประมงของผู้ฟ้องคดีไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย เนื่องจากพิจารณาเฉพาะการเป็นผู้มีชื่อถือกรรมสิทธิ์ ซึ่งการกระทำความผิด เป็นพฤติกรรมเฉพาะตัวที่เกิดขึ้นบนเรือเฉพาะลำ หากต้องรับผลตามคำพิพากษาถึงที่สุดของ ศาลจังหวัดเพชรบุรี และคำสั่งไม่อนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์แล้ว เรือประมง อ.ธนากร ๑๗ ก็ต้องยอมรับผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำที่เกิดขึ้นแต่เพียงลำเดียว แต่ในเรือประมงอื่นรวม ๔ ลำ ได้แก่ เรือประมง อ.ธนากร ๕ เรือประมง อ.ธนากร ๙ เรือประมง อ.ธนากร ๑๘ และเรือประมง อ.ธนากร ๒๑ มิได้มีส่วนร่วมรู้เห็นหรือกระทำความผิดใด ๆ กับเรือประมง อ.ธนากร ๑๗ กลับต้องมารับโทษ ตามคำพิพากษาของศาลจังหวัดเพชรบุรี และคำสั่งไม่อนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ประกอบกับไม่ได้มีการเปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีได้แย้งหรือ แสดงพยานหลักฐานใด ๆ ว่าเรืออื่นรวม ๔ ลำ มิได้มีส่วนในการกระทำความผิดตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ทั้งยังมีลักษณะเป็นการตีความ ขยายผลของคำพิพากษาในคดีอาญาที่ขัดหรือแย้งกับความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดี ของประชาชน ไม่เป็นไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ มาตรา ๔๐ และหลักกฎหมายทั่วไป คำสั่งไม่อนุญาตทำการประมงพาณิชย์ในเรืออื่นอีก ๔ ลำดังกล่าว เป็นคำสั่งที่ไม่ถูกต้องตาม รูปแบบ ขั้นตอน วิธีการอันเป็นสาระสำคัญ และเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบ ทำให้ผู้ฟ้องคดี ได้รับความเสียหายต้องสูญเสียรายได้จากการประกอบอาชีพ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เมื่อคิดคำนวณมูลค่าความเสียหายแล้ว ผู้ฟ้องคดีต้องรับภาระเฉพาะในส่วนค่าใช้จ่ายค่าแรง คนงานที่ยังเหลืออยู่อีกประมาณ ๒๐ คนเศษ คิดคำนวณในอัตราค่าแรงขั้นต่ำต่อคนต่อวัน คนละ ๓๐๐ บาท เป็นเงินเดือนละไม่ต่ำกว่า ๒๐๐,๐๐๐ บาท นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดียังต้องสูญเสีย รายได้ซึ่งถือเป็นค่าขาดประโยชน์ ในเรือประมงพาณิชย์เฉลี่ยต่อเดือนลำละไม่ต่ำกว่า ๕๐,๐๐๐ บาท หรือประมาณเดือนละไม่ต่ำกว่า ๒๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล

/ขอให้ศาล...

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งไม่อนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ที่ออกโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในเรือประมงอื่นอีก ๔ ลำ ที่มีได้เกี่ยวข้องกับกระทำความผิดตามหนังสือแจ้งผลการพิจารณาการขออนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๑๖๓๑๑๑๑๓๐๑ สำหรับเรือประมง อ.ธนากร ๕ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๑๖๓๑๑๑๑๓๐๐ สำหรับเรือประมง อ.ธนากร ๙ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๑๖๓๑๑๑๑๒๙๗ สำหรับเรือประมง อ.ธนากร ๑๘ และที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๑๖๓๑๑๑๑๒๙๙ สำหรับเรือประมง อ.ธนากร ๒๑ ที่ได้ออกให้เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๓

๒. ให้เรือประมงพาณิชย์ทั้ง ๔ ลำ ได้แก่ เรือประมง อ.ธนากร ๕ เลขทะเบียนเรือไทย ๒๓๒๑๐๙๔๖๘ เครื่องหมายประจำเรือ TM ๑๕๙๔H เรือประมง อ.ธนากร ๙ เลขทะเบียนเรือไทย ๔๖๓๔๐๐๐๑๙ เครื่องหมายประจำเรือ TM ๑๖๑๖H เรือประมง อ.ธนากร ๑๘ เลขทะเบียนเรือไทย ๔๗๐๐๐๒๓๑๙ เครื่องหมายประจำเรือ TM ๒๔๓๒C และเรือประมง อ.ธนากร ๒๑ เลขทะเบียนเรือไทย ๕๘๓๔๐๔๒๐๔ เครื่องหมายประจำเรือ TS ๓๕๙๗C ของผู้ฟ้องคดีที่มีได้มีส่วนร่วมหรือเกี่ยวข้องใด ๆ ในการกระทำความผิด สามารถขออนุญาตทำการประมงพาณิชย์ทางทะเลได้ตามเงื่อนไข ระเบียบ ข้อบังคับอื่น ๆ ของกรมประมงต่อไป

๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หรือกรมประมงร่วมกันหรือแทนกันชำระค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงินเดือนละ ๔๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันถัดจากวันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองหรือกรมประมงจะร่วมกันหรือแทนกันชำระค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีจนครบถ้วนเสร็จสิ้น

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้อง ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ ขอให้ศาลไต่สวนและมีคำสั่งตามคำร้องขอคุ้มครองชั่วคราวก่อนมีคำพิพากษาโดยเร่งด่วน และคำร้อง ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ ขอให้ศาลมีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวก่อนมีคำพิพากษา โดยให้เรือประมงทั้ง ๔ ลำของผู้ฟ้องคดี ได้แก่ เรือประมง อ.ธนากร ๕ เรือประมง อ.ธนากร ๙ เรือประมง อ.ธนากร ๑๘ และเรือประมง อ.ธนากร ๒๑ ซึ่งมีได้มีส่วนเกี่ยวข้องใด ๆ ในการกระทำความผิด สามารถทำการประมงพาณิชย์ได้ในระหว่างการพิจารณาคดีจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษา เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนเสียหายของผู้ฟ้องคดี ต่อมา ศาลมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ ยกคำร้องของผู้ฟ้องคดีที่ขอให้ศาลไต่สวนและมีคำสั่งตามคำร้องขอคุ้มครองชั่วคราวก่อนมีคำพิพากษาโดยเร่งด่วน และมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ไม่รับคำขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองของผู้ฟ้องคดี

ศาลมีคำสั่งเรียกกรมประมงเข้ามาเป็นคู่กรณีในคดีฝ่ายผู้ถูกฟ้องคดี โดยกำหนดให้เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามบทบัญญัติว่าด้วยการร้องสอด

/ผู้ถูกฟ้องคดี...

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามให้การว่า เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกประกาศกรมประมง เรื่อง กำหนดช่วงเวลา หลักเกณฑ์ วิธีการ ขั้นตอนและเงื่อนไข การขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ สำหรับปีการประมง ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ พ.ศ. ๒๕๖๓ กำหนดช่วงเวลาให้ผู้ประมงทำการประมงพาณิชย์ สำหรับปีการประมง ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ มายื่นคำขอรับใบอนุญาต ตั้งแต่วันที่ ๒ - ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ โดยการพิจารณาออกใบอนุญาต ให้ทำการประมงพาณิชย์ นั้น ต้องพิจารณาหลักเกณฑ์ตามข้อ ๖ (๒) ของกฎกระทรวงการขออนุญาต และการอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ว่าผู้ขอรับใบอนุญาตต้องไม่มีลักษณะ ต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบข้อ ๒ (๒) ของประกาศดังกล่าวว่าผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีได้ใช้สิทธิยื่นคำขอรับ ใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ตามประกาศกรมประมงดังกล่าว จำนวน ๕ คำขอ ประกอบด้วย (๑) คำขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่ ๑๖๓๗๖๐๗๐๑๐๓๐๗ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ โดยใช้เรือประมงชื่อ อ.ธนากร ๑๗ (๒) คำขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่ ๑๖๓๘๔๐๓๑๐๐๘๖ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ โดยใช้เรือประมงชื่อ อ.ธนากร ๕ (๓) คำขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่ ๑๖๓๘๔๐๓๑๐๐๘๕ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ โดยใช้เรือประมงชื่อ อ.ธนากร ๙ (๔) คำขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่ ๑๖๓๗๖๐๗๐๑๐๓๐๘ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ โดยใช้เรือประมงชื่อ อ.ธนากร ๑๘ (๕) คำขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่ ๑๖๓๗๖๐๗๐๑๐๓๕๒ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ โดยใช้เรือประมงชื่อ อ.ธนากร ๒๑ จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณา คำขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ จำนวน ๕ คำขอดังกล่าวตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับประกาศกรมประมง เรื่อง กำหนดช่วงเวลา หลักเกณฑ์ วิธีการ ขั้นตอน และเงื่อนไขการขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์สำหรับปีการประมง ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ พ.ศ. ๒๕๖๓ และมีหนังสือ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๔๖๓๑๑๑๑๒๙๗ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๓ หนังสือ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๔๖๓๑๑๑๑๒๙๘ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๓ หนังสือ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/ ๔๖๓๑๑๑๑๓๐๑ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๓ หนังสือ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๔๖๓๑๑๑๑๓๐๐ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๓ และหนังสือ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๔๖๓๑๑๑๑๒๙๙ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๓ รวม ๕ ฉบับ แจ้งผลการพิจารณาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาคำขอรับใบอนุญาตทำการ ประมงพาณิชย์ของผู้ฟ้องคดีแล้วไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีทำการประมงพาณิชย์โดยใช้เครื่องมือ ทำการประมงพาณิชย์ตามที่ขอ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ (๑) เป็นผู้ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามมาตรา ๘๑ (๓) และยังไม่ถึงห้าปีนับแต่ วันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด พร้อมแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ทั้งนี้ มูลเหตุ

/ของการที่...

ของการที่ผู้ฟ้องคดีมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ (๑) เป็นผู้ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่า ได้กระทำความผิดตามมาตรา ๘๑ (๓) และยังไม่ถึงห้าปีนับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด อันส่งผลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีทำการประมงพาณิชย์โดยใช้เครื่องมือทำการประมงพาณิชย์ตามที่ขอจำนวน ๕ คำขอ นั้น มีเหตุอันเนื่องมาจากเมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นเจ้าของเรือประมงชื่อ อ.ธนากร ๑๗ หมายเลขทะเบียน ๓๑๑๐๐๒๕๒ นำเรือดังกล่าวเทียบท่าเรือประมง แจ้งออกทำเทียบเรือประมงต่อศูนย์ควบคุมแจ้งเรือเข้าออก และนำเรือดังกล่าวออกไปทำการประมงพาณิชย์ว่ามีรายชื่อกคนประจำเรือ จำนวน ๑๗ คน แต่ผู้ฟ้องคดีได้ให้บุคคลตามที่แจ้งรายชื่อกคนประจำเรือจำนวน ๓ คน ประจำเรือดังกล่าว กลับให้คนต่างด้าว จำนวน ๒ คน เข้าประจำเรือดังกล่าวโดยผู้ฟ้องคดีไม่ส่งมอบและแจ้งบัญชีรายชื่อและใบอนุญาตให้ทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว จำนวน ๒ คน ซึ่งมีได้มีสัญญาคนไทยที่เข้าประจำเรือดังกล่าวทั้งผู้ฟ้องคดีมิได้มอบหมายให้ผู้ควบคุมเรือเป็นผู้ดำเนินการแทน อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ศาลจังหวัดเพชรบุรีมีคำพิพากษาว่าผู้ฟ้องคดีมีความผิดตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๘๑ (๓) มาตรา ๑๕๒ วรรคหนึ่ง คดีถึงที่สุดเมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๓ ยื่นอุทธรณ์คำสั่งไม่อนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้ว ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ทั้งหมด จึงมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๓๕๘๔ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓ แจ้งผลการพิจารณาคำอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ พร้อมกับบรรยายความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังหัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาการผลิต สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในฐานะผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ ต่อมา ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๒๐๘/๒๒๗๑ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๓ แจ้งขยายระยะเวลาพิจารณาคำอุทธรณ์ออกไปอีกสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาพิจารณาคำอุทธรณ์ พร้อมกับแจ้งสิทธิให้ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบหากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวสามารถใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาเฉพาะในส่วนของการเป็นผู้มีชื่อถือกรรมสิทธิ์ในเรือประมงลำที่ขออนุญาตทำการประมงพาณิชย์เพียงอย่างเดียวเท่านั้น ซึ่งกรณีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามเห็นว่า เรือประมงอื่นรวม ๔ ลำของผู้ฟ้องคดีมีผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีชื่อถือกรรมสิทธิ์เช่นเดียวกับเรือประมง อ.ธนากร ๑๗ ซึ่งเป็นเรือที่ตรวจพบการกระทำความผิดอาญา และถูกศาลจังหวัดเพชรบุรีพิพากษาลงโทษ ซึ่งหากพิจารณาบทบัญญัติตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๙ ประกอบกับกฎกระทรวงการขอและการอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๖ (๒) รวมทั้งประกาศกรมประมง เรื่อง กำหนดช่วงเวลา หลักเกณฑ์ วิธีการ ขั้นตอนและเงื่อนไขการขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ สำหรับปีการประมง ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๒ เห็นว่า

/การออก...

การออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์เป็นการออกใบอนุญาตให้แก่บุคคลที่ยื่นคำขอรับใบอนุญาต ซึ่งต้องมีการพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาต ประกอบกับหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตตามที่กฎหมายกำหนดไว้ เมื่อมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดลักษณะต้องห้ามที่เป็นความบกพร่องหรือความไม่เหมาะสมของตัวบุคคลในการขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ซึ่งถ้าปรากฏว่าผู้ขอรับใบอนุญาตมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ แล้ว ย่อมมีลักษณะต้องห้ามที่จะขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ไม่ว่าจะเป็นการขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์สำหรับเรือประมงลำใดก็ตาม เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ซึ่งเคยเป็นผู้ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดตามมาตรา ๘๑ (๓) จากการใช้เรือประมง อ.ธนากร ๑๗ กระทำความผิด ซึ่งเป็นความผิดร้ายแรงตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑๔ ยังไม่ถึงห้าปีนับแต่วันที่มิได้คำพิพากษาถึงที่สุด ย่อมมีลักษณะต้องห้ามที่จะขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ไม่ว่าสำหรับเรือประมงลำใด ซึ่งไม่จำเป็นต้องมีลักษณะต้องห้ามเฉพาะเรือประมงลำที่เคยกระทำความผิดเท่านั้นสอดคล้องกับบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๓๖๘/๒๕๖๑ เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามที่จะขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ตามมาตรา ๓๙ (๑) ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตให้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ตามกฎหมายกระทำการขอและการอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบประกาศกรมประมง เรื่อง กำหนดช่วงเวลา หลักเกณฑ์ วิธีการ ขั้นตอน และเงื่อนไขการขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ สำหรับปีการประมง ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ พ.ศ. ๒๕๖๓ คำสั่งทางปกครองที่ไม่ออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ จำนวน ๔ คำขอ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การใช้ดุลพินิจพิจารณาคำขอออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ และมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ในเรือประมงอื่นๆ รวม ๔ ลำ มิได้ให้โอกาสคู่กรณีได้รับทราบข้อเท็จจริง และมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนอย่างเพียงพอ เป็นการใช้อดุลพินิจโดยไม่ชอบตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามเห็นว่าเมื่อใบอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ของผู้ฟ้องคดีทั้ง ๕ ลำ หมดอายุแล้ว จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับอนุญาตให้ทำประมงพาณิชย์ ผู้ฟ้องคดีจึงยังไม่มีสิทธิตามกฎหมายหรือได้รับการรับรองจากผู้มีอำนาจตามกฎหมาย เมื่อผู้ฟ้องคดียื่นคำขอรับอนุญาตจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นการขอรับสิทธิที่จะเกิดขึ้นตามกฎหมายต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีทำประมงพาณิชย์สำหรับเรือประมงธนกรของผู้ฟ้องคดีทั้ง ๕ ลำ จึงเป็นเพียงการยืนยันถึงความไม่มีสิทธิของผู้ฟ้องคดี คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีทำประมง จึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่กระทบสิทธิของผู้ฟ้องคดี ดังนั้น ก่อนออกคำสั่งทางปกครอง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่ต้องให้ผู้ฟ้องคดีมีโอกาสร่วม

/ข้อเท็จจริง...

ข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน นอกจากนี้ ในการพิจารณาจัดสรรใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์และการแจ้งผลการพิจารณาให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ จะต้องพิจารณาและดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓ เพื่อให้ใบอนุญาตในรอบปีการประมง ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ มีผลบังคับใช้พร้อมกัน ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ - ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๕ ตามรอบใบอนุญาตและในการพิจารณาจัดสรรใบอนุญาตจะต้องพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตของผู้มีสิทธิได้รับใบอนุญาตพร้อมกันทั้งหมด ทุกรายตามแนวทางและหลักเกณฑ์การจัดสรรใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงต้องกำหนดกรอบระยะเวลาในการพิจารณาจัดสรรใบอนุญาต ทำการประมงพาณิชย์ภายใน วันที่ ๑ - ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๓ ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณา ในวันที่ ๑๖ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓ ตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ในข้อ ๗ ของกฎกระทรวง การขอและการอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ และข้อ ๕ ของประกาศกรมประมง เรื่อง กำหนดช่วงเวลา หลักเกณฑ์ วิธีการ ขั้นตอน และเงื่อนไขการขอรับใบอนุญาตทำการ ประมงพาณิชย์สำหรับปีการประมง ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งต้องได้รับความเห็นชอบ จากคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติผู้มีอำนาจหน้าที่กำหนดแนวทางในการบริหาร จัดการทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ในภาวะที่เหมาะสมและสามารถทำการประมงได้อย่างยั่งยืนก่อน ซึ่งขั้นตอนต่าง ๆ นี้ หากให้โอกาสผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ แห่ง พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้โต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของผู้ฟ้องคดีก่อนที่จะมี หนังสือแจ้งผลการพิจารณาไม่ออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ จำนวน ๔ คำขอ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี นั้น จะไม่สามารถพิจารณาจัดสรรใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์และมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณา ได้ทันตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ และไม่อาจออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ให้แก่ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตได้พร้อมกันทุกรายตามรอบใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ที่จะ มีผลใช้บังคับได้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๕ และแม้หากจะฟังว่า การออกคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ให้กับผู้ฟ้องคดีเป็นคำสั่งทางปกครองที่อาจ กระทบสิทธิของผู้ฟ้องคดี ซึ่งต้องให้โอกาสคู่กรณีได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาส ได้โต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว แต่เมื่อ การปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ จะมีผลทำให้ระยะเวลาในการทำคำสั่งทางปกครองต้องล่าช้าออกไป ย่อมเข้าข้อยกเว้นตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๒) ประกอบกับในการขอรับใบอนุญาตทำการประมง พณิชย์ กฎหมายได้กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของบุคคลที่จะมาขอรับใบอนุญาต ทำการประมงพาณิชย์ไว้ชัดเจนแล้ว ผู้ฟ้องคดีย่อมต้องทราบข้อเท็จจริงว่าตนเป็นผู้มีลักษณะ ต้องห้ามในการขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนด การประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ อยู่ก่อนที่จะมาขอรับใบอนุญาต ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่จำเป็นต้องให้โอกาส ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานก่อนออกคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๒)

/แห่งพระราชบัญญัติ...

แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ทั้งนี้ หากผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าวสามารถยื่นอุทธรณ์คำสั่งตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดไว้ได้ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้งสิทธิให้ผู้ฟ้องคดีที่จะอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ จำนวน ๔ คำขอ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับทราบคำสั่งแล้ว การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นการดำเนินการตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดแล้วสำหรับในส่วนค่าเสียหาย นั้น เห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างความเดือดร้อนเสียหายว่าต้องแบกรับภาระทางการเงินนับแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งไม่อนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ตลอดมาจนถึงปัจจุบัน นั้นเป็นค่าใช้จ่ายตามปกติวิสัยที่เจ้าของเรือประมงต้องรับผิดชอบ และเป็นต้นทุนค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นตั้งแต่ก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะออกคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตทำการประมงให้แก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว อีกทั้ง การได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์มิใช่เรื่องที่ผู้ฟ้องคดีจะคาดหมายได้ว่าจะได้รับแน่นอน เนื่องจากต้องขออนุญาตก่อน จึงเป็นหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีที่เป็นเจ้าของเรือที่จะต้องบริหารจัดการภาระค่าใช้จ่ายของตน ความเดือดร้อนเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างจึงมิใช่ความเสียหายที่เป็นผลมาจากการออกคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยตรง รวมทั้งการคิดคำนวณมูลค่าความเสียหายเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชดใช้ดังกล่าวเป็นการกล่าวอ้างอย่างลอย ๆ ปราศจากเอกสารหรือพยานหลักฐานที่มีความน่าเชื่อถือ ส่วนคำขอท้ายฟ้องของผู้ฟ้องคดี ข้อ ๒ ที่ขอให้ศาลพิพากษาว่าเรือประมงพาณิชย์ทั้ง ๔ ลำ สามารถขออนุญาตทำการประมงพาณิชย์ นั้น เห็นว่า การพิจารณาออกใบอนุญาตทำประมงพาณิชย์สำหรับเรือประมงลำใด ต้องพิจารณาตามเงื่อนไขและคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมาย และเป็นอำนาจหน้าที่ของฝ่ายปกครองในการอนุญาตหรืออนุมัติ คำขอของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวเป็นคำขอที่ศาลไม่สามารถออกคำสั่งบังคับให้ได้ เมื่อคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่ได้กระทำความผิดต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕ จึงไม่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนขอศาลพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การในทำนองเดียวกับคำฟ้องและเพิ่มเติมว่า ก่อนผู้ฟ้องคดีจะยื่นคำขอออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ผู้ฟ้องคดีได้ลงทุนคนงาน เครื่องจักร อาคารสถานที่ จนเคยได้รับใบอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ในรอบปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓ มาก่อนแล้ว การที่ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอรับใบอนุญาตในรอบวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๕ จึงย่อมอยู่ในวิสัยที่คาดหมายได้ว่า ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับใบอนุญาต ส่วนเรื่องระยะเวลาการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาต จำนวน ๑๕ วัน นั้น สมควรที่จะได้รับการแก้ไขปรับปรุงเนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นหน่วยงานที่กำกับดูแลงานด้านการประมง โดยอาจพิจารณา

/แยกคำขอ...

แยกคำขอรับใบอนุญาตออกเป็น ๒ ลักษณะ คือ คำขอรับใบอนุญาตที่สามารถพิจารณาออกใบอนุญาตได้ทันทีตามกรอบระยะเวลาเดิมคือ ๑๕ วัน ส่วนคำขอรับใบอนุญาตที่อาจพิจารณาออกใบอนุญาตให้ตามคำขอได้ แต่ต้องเปิดโอกาสให้ผู้ยื่นคำขอได้มีโอกาสชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้งคัดค้านแสดงพยานหลักฐานอย่างเพียงพอเพื่อให้พิจารณามีคำสั่งออกใบอนุญาตหรืองดออกใบอนุญาตในอีกช่วงเวลาหนึ่งซึ่งจะสอดคล้องกับพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๓๐ ส่วนเรื่องค่าเสียหายนั้น ผู้ฟ้องคดีคำนวณจากค่าใช้จ่ายภายในเรือแต่ละลำ ซึ่งเรือ อ.ธนากร ๕ มีลูกเรือประมาณ ๕ คน เรือ อ.ธนากร ๙ มีลูกเรือประมาณ ๗ คน เรือ อ.ธนากร ๑๗ มีลูกเรือประมาณ ๙ คน เรือ อ.ธนากร ๑๘ มีลูกเรือประมาณ ๑๑ คน และ เรือ อ.ธนากร ๒๑ มีลูกเรือ ประมาณ ๕ คน ซึ่งเรือทุกลำของผู้ฟ้องคดีเป็นเรือขนาดเล็ก มีขนาดประมาณ ๔๓ - ๔๗ ตันกรอส มีความยาวประมาณ ๑๕ - ๒๐ เมตร ในเรือแต่ละลำ จะมีไม้และลูกเรือเฉลี่ยลำละประมาณ ๗ - ๘ คน โดยหากคิดคำนวณจากอัตราค่าแรงขั้นต่ำวันละ ๕๐๐ บาท รวม ๗ คนเป็นเงินประมาณ ๓,๕๐๐ บาท ต่อลำ/ต่อวัน หรือรวม ๔ ลำประมาณวันละ ๑๔,๐๐๐ บาท หรือคิดเป็นเงินประมาณ ๑๐๕,๐๐๐ บาท ต่อลำ/ต่อเดือน เมื่อเรือทั้ง ๔ ลำของผู้ฟ้องคดีไม่สามารถประกอบอาชีพทำการประมงพาณิชย์ได้ มีจำนวน ๔ ลำ จึงมีค่าใช้จ่ายประมาณ ๔๒๐,๐๐๐ บาท ต่อเดือน ซึ่งการคิดคำนวณมูลค่าความเสียหายดังกล่าวเป็นการคิดคำนวณในอัตราและสัดส่วนที่น้อยที่สุด เนื่องจากใช้เกณฑ์อัตราค่าแรงขั้นต่ำแต่ความเป็นจริงแล้ว ผู้ฟ้องคดีต้องรับภาระค่าใช้จ่ายมากกว่าที่คิดคำนวณข้างต้นอีกหลายเท่าตัว และยังมีคนงานภาคพื้นดินอีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งยังมีได้คำนวณรวมเข้าไปกับมูลค่าความเสียหายแต่อย่างใด

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามให้การเพิ่มเติมโดยยืนยันตามคำให้การเดิมและเพิ่มเติมว่า พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๓๙ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดลักษณะต้องห้ามไว้ที่ตัวบุคคลผู้ขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ มิใช่ตัวเรือประมง เนื่องจากการลงโทษมิให้ผู้ที่เคยกระทำความผิดร้ายแรงตามกฎหมายว่าด้วยการประมงได้เข้ามามีส่วนร่วมในการทำการประมง ทั้งนี้ การที่มาตรา ๓๙ (๑) กำหนดระยะเวลาไว้ห้าปีนับแต่วันที่มิคำพิพากษาถึงที่สุด นั้น เจตนารมณ์ของกฎหมายคือ ต้องการให้ผู้กระทำความผิดออกจากระบบทำประมงชั่วคราวและเมื่อพ้นระยะเวลาดังกล่าว ผู้ที่เคยมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ (๑) สามารถกลับเข้าสู่ระบบ โดยมายื่นขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ได้อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งถือเป็นการให้โอกาสผู้ที่เคยกระทำความผิดสามารถกลับมาขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ใหม่ได้ กรณีจึงมิได้เป็นบทบัญญัติที่จำกัดสิทธิให้มาขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ตลอดไป และหากบทบัญญัติดังกล่าวอนุญาตให้เรือประมงลำอื่นที่ไม่ใช่ลำที่ใช้กระทำความผิด แต่ผู้ขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์เป็นบุคคลเดียวกันกับเรือประมงลำที่ใช้ในการกระทำความผิดได้ ก็จะมีได้เป็นการลงโทษและป้องกันผู้ที่เคยกระทำความผิด เพราะการกระทำความผิดเกิดขึ้นได้

/เนื่องจาก...

เนื่องจากบุคคลเป็นผู้กระทำความผิด เรือประมงจึงเป็นเพียงทรัพย์สินที่ถูกใช้กระทำความผิดเท่านั้น ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาไม่ออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามที่ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอมาจำนวน ๔ คำขอ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้ขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ตามมาตรา ๓๙ (๑) จึงเป็นการออกคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย และเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายในการป้องกัน ยับยั้ง และจัดการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นอำนาจหน้าที่ที่ผู้ฟ้องคดีต้องปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว นอกจากนี้ เมื่อศาลจังหวัดเพชรบุรีมีคำพิพากษาว่าผู้ฟ้องคดีมีความผิดตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๘๑ (๓) มาตรา ๑๕๒ วรรคหนึ่ง คดีถึงที่สุดเมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ดังนั้น ก่อนที่จะมาขอรับใบอนุญาต ผู้ฟ้องคดียอมรับแล้วว่า ผู้ฟ้องคดีเคยเป็นผู้ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๘๑ (๓) ซึ่งเป็นความผิดร้ายแรงตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑๔ และยังไม่ถึงห้าปีนับแต่วันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด อันเป็นลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๙ (๑) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่ต้องให้ผู้ฟ้องคดีมีโอกาสรอบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานก่อนออกคำสั่งทางปกครอง การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นการดำเนินการตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด อีกทั้ง การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างความเดือดร้อนเสียหายว่าต้องแบกรับภาระค่าใช้จ่ายไว้น้อยกว่าเดือนละ ๔๐๐,๐๐๐ บาท นั้น เป็นค่าใช้จ่ายตามปกติวิสัยที่เจ้าของเรือประมงต้องรับผิดชอบ และเป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นตั้งแต่ก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะออกคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตทำการประมงให้แก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว ความเดือดร้อนเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง จึงมิใช่ความเสียหายที่เป็นผลมาจากการออกคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยตรง การเรียกร้องค่าเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างมาไม่มีความสอดคล้องตรงกัน เป็นการกล่าวอ้างโดยปราศจากพยานหลักฐานใดๆ ที่จะยืนยันว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายจริง ขอศาลพิพากษายกฟ้อง

ศาลออกนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติมแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประกอบอาชีพประมงพาณิชย์ โดยเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในเรือประมงพาณิชย์รวม ๕ ลำ ได้แก่ ๑. เรือประมง อ.ธนากร ๑๗ เลขทะเบียนเรือไทย ๓๑๑๐๐๒๕๒ ๒. เรือประมง อ.ธนากร ๕ เลขทะเบียนเรือไทย ๒๓๒๑๐๙๔๖๘ ๓. เรือประมง อ.ธนากร ๙ เลขทะเบียนเรือไทย ๔๖๓๔๐๐๑๙ ๔. เรือประมง

/อ.ธนากร ๑๘...

อ.ธนากร ๑๘ เลขทะเบียนเรือไทย ๔๗๐๐๐๒๓๑๙ และ ๕. เรือประมง อ.ธนากร ๒๑ เลขทะเบียนเรือไทย ๕๘๓๔๐๔๒๐๔ และผู้ฟ้องคดีได้รับอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ ที่ออกให้กับเรือประมงทั้ง ๕ ลำ ดังกล่าวอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด โดยใบอนุญาตฉบับล่าสุด มีกำหนดอายุ ๒ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๑ จนถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓ ต่อมา ก่อนใบอนุญาตครบกำหนด ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ของ เรือประมงทั้ง ๕ ลำ ได้แก่ คำขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่ ๑๖๓๗๖๐๗๐๑๐๓๐๗ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ สำหรับเรือประมง อ.ธนากร ๑๗ คำขอรับใบอนุญาตทำการ ประมงพาณิชย์ เลขที่ ๑๖๓๘๔๐๓๐๑๐๐๙๖ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ สำหรับเรือประมง อ.ธนากร ๕ คำขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่ ๑๖๓๘๔๐๓๐๑๐๐๙๕ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ สำหรับเรือประมง อ.ธนากร ๙ คำขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่ ๑๖๓๗๖๐๗๐๑๐๓๐๘ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ สำหรับเรือประมง อ.ธนากร ๑๘ และคำขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่ ๑๖๓๗๖๐๗๐๑๐๓๕๒ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ สำหรับเรือประมง อ.ธนากร ๒๑ แต่ปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งได้รับ มอบหมายจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้วมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ให้กับ เรือประมงทั้ง ๕ ลำของผู้ฟ้องคดีดังกล่าว ตามหนังสือ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๔๖๓๑๑๑๑๒๙๘ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๓ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๔๖๓๑๑๑๑๓๐๑ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๓ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๔๖๓๑๑๑๑๒๙๗ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๓ และที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๔๖๓๑๑๑๑๒๙๙ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๓ โดยให้เหตุผลว่า ผู้ฟ้องคดีมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ (๑) เนื่องจากเป็นผู้ต้องคำพิพากษา ถึงที่สุดของศาลจังหวัดเพชรบุรี คดีหมายเลขดำที่ ๒๘๘/๒๕๖๐ คดีหมายเลขแดงที่ ๓๒๔/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ในข้อหาความผิดตามมาตรา ๘๑ (๓) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยการใช้เรือประมงชื่อ อ.ธนากร ๑๗ เลขทะเบียนเรือไทย ๓๑๑๐๐๐๒๕๒ และ ยังไม่ครบกำหนดห้าปีนับแต่วันที่มิคำพิพากษาถึงที่สุด ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๓ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาอุทธรณ์ และมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๓๕๘๔ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และ ได้รายงานความเห็นดังกล่าวไปยังปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณา อุทธรณ์ ต่อมา รองปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาการผลิต ได้มีหนังสือแจ้งผู้ฟ้องคดีเพื่อขอขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปอีก ๓๐ วัน นับแต่ ครบกำหนดเวลาพิจารณาอุทธรณ์ (นับตั้งแต่วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๓) จนปัจจุบันพ้นกำหนด ระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์แล้ว ผู้ฟ้องคดียังมิได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตทำการ

/ประมงพาณิชย์...

ประมวงพาณิชย์ให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามหนังสือ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๑๖๓๑๑๑๑๓๐๑ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๑๖๓๑๑๑๑๓๐๐ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๑๖๓๑๑๑๑๒๙๗ และที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๑๖๓๑๑๑๑๒๙๙ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๓ เป็นการออกคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ต้องสูญเสียรายได้และค่าใช้จ่าย ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล

ศาลได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยจำนวนสองประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ตามหนังสือ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๑๖๓๑๑๑๑๓๐๑ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๑๖๓๑๑๑๑๓๐๐ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๑๖๓๑๑๑๑๒๙๗ และที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๑๖๓๑๑๑๑๒๙๙ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๓ เป็นการออกคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การพิจารณาเพียงว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ในเรือประมงแล้วมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ให้แก่ผู้ฟ้องคดี นั้น ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ประกอบกับเรือประมงลำอื่นมิได้มีส่วนร่วมกระทำความผิดกับเรือประมง อ.ธนากร ๑๗ อีกทั้ง เป็นการขยายผลคำพิพากษาคดีอาญาที่ขัดหรือแย้งกับความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ผู้ใดจะทำการประมงพาณิชย์ต้องได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์จากอธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย มาตรา ๓๙ กำหนดว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ ต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ (๑) เป็นผู้เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑๔ ยังไม่ถึงห้าปีนับแต่วันที่มิ คำพิพากษาถึงที่สุด (๒) ... มาตรา ๔๐ กำหนดว่า ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ ให้มีอายุสองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต มาตรา ๘๑ กำหนดว่า ผู้ใดจะนำเรือประมงที่มีขนาดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดออกไปทำการประมงพาณิชย์ต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้ (๑) ... (๓) แจ้งการเข้าออกท่าเทียบเรือประมงทุกครั้ง ณ ศูนย์ควบคุมการแจ้งเรือเข้าออกตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด และในกรณีเข้าเทียบท่าเพื่อขนถ่ายสัตว์น้ำ หรือนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำขึ้นท่าเทียบเรือประมง ต้องส่งมอบสำเนาบันทึกการทำการประมง และเอกสารหลักฐานอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนดด้วย มาตรา ๑๑๔ กำหนดว่า การกระทำความผิดต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นการทำการประมงโดยฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๑๑๓ (๑) ... (๓) ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๑ กฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๖ กำหนดว่า การอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้ (๑) ... (๒) ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ และประกาศกรมประมง เรื่อง กำหนดช่วงเวลา หลักเกณฑ์ วิธีการ ขั้นตอนและ

/เงื่อนไขการ...

เงื่อนไขการขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ สำหรับปีการประมง ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๒ กำหนดว่า ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้ (๑) ... (๒) ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เมื่อพิจารณาบทบัญญัติดังกล่าวแล้วเห็นว่า การออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หรือผู้ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มอบหมายจำต้องพิจารณาคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นสำคัญ ซึ่งหากพบว่าผู้ขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์รายใดมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ จะไม่ได้รับการอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการควบคุมและลงโทษ ผู้ที่เคยกระทำความผิดร้ายแรงตามกฎหมายว่าด้วยการประมงนั้นให้ออกจากการทำประมง เป็นระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่มิคำพิพากษาถึงที่สุด หากพิจารณาประเด็นที่ว่าเรือประมงลำนั้น ไม่เคยเป็นเรือประมงที่ใช้ในการกระทำความผิดมาก่อนแต่อย่างใดไม่

เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า พนักงานอัยการเป็นโจทก์ฟ้องผู้ฟ้องคดีเป็นจำเลย ในความผิดต่อพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว ความผิดต่อพระราชกำหนดการประมง คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ซึ่งผู้ฟ้องคดีให้การรับสารภาพ กรณีเมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของเรือกลประมงทะเลชั้น ๑ ชื่อ อ.ธนากร ๑๗ ผู้ฟ้องคดีมิได้ ให้บุคคลตามที่แจ้งรายชื่อคนประจำเรือ ๓ คน ประจำเรือ กลับให้คนต่างด้าว จำนวน ๒ คน เข้าประจำเรือ โดยผู้ฟ้องคดีไม่ส่งมอบและแจ้งบัญชีรายชื่อและใบอนุญาตให้ทำงานตามกฎหมาย ว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว อีกทั้ง ยินยอมให้คนต่างด้าวออกจากท่าเทียบเรือโดยไม่ดำเนินการ ตามกฎหมาย จากนั้น เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ศาลจังหวัดเพชรบุรีมีคำพิพากษาว่า ผู้ฟ้องคดีมีความผิดต่อพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๘๑ (๓) มาตรา ๑๕๒ วรรคหนึ่ง พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๗ มาตรา ๕๔ และความผิดตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๐/๒๕๕๘ ข้อ ๘ (๓) และ ข้อ ๑๘ พิพากษาให้จำคุกผู้ฟ้องคดี ๒ เดือน และปรับ ๔๐,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ ๒ ปี หากไม่ชำระค่าปรับจัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ เป็นคดีหมายเลขดำ ที่ ๒๘๘/๒๕๖๐ คดีหมายเลขแดงที่ ๓๒๔/๒๕๖๐ และคดีถึงที่สุด ต่อมา ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอรับ ใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ของเรือประมง จำนวน ๕ ลำ ได้แก่ คำขอรับใบอนุญาตทำการ ประมงพาณิชย์ เลขที่ ๑๖๓๗๖๐๗๐๑๐๓๐๗ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ สำหรับเรือประมง อ.ธนากร ๑๗ คำขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่ ๑๖๓๘๔๐๓๐๑๐๑๙๖ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ สำหรับเรือประมง อ.ธนากร ๕ คำขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่ ๑๖๓๘๔๐๓๐๑๐๑๙๕ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ สำหรับเรือประมง อ.ธนากร ๙ คำขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่ ๑๖๓๗๖๐๗๐๑๐๓๐๘ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ สำหรับเรือประมง อ.ธนากร ๑๘ และคำขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่

/๑๖๓๗๖๐๗๐๑๐๓๕๒...

๑๖๓๗๖๐๗๐๑๐๓๕๒ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ สำหรับเรือประมง อ.ธนากร ๒๑ จากข้อเท็จจริงดังกล่าวพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดตามคำพิพากษาศาลจังหวัดเพชรบุรีว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๘๑ (๓) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ อันถือว่าเป็นการทำการประมงโดยฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชกำหนดดังกล่าว ซึ่งยังไม่ถึงห้าปีนับแต่วันที่มิ คำพิพากษาถึงที่สุด กรณีจึงถือได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามในการขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ตามมาตรา ๓๙ (๑) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบกับ กฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๖ (๒) และประกาศกรมประมง เรื่อง กำหนดช่วงเวลา หลักเกณฑ์ วิธีการ ขั้นตอนและเงื่อนไขการขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ สำหรับปีการประมง ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๒ (๒) การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้วมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ให้แก่เรือประมงทั้ง ๔ ลำของผู้ฟ้องคดีตามหนังสือ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๔๖๓๑๑๑๑๓๐๑ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๓ สำหรับเรือประมง อ.ธนากร ๕ หนังสือ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๔๖๓๑๑๑๑๓๐๐ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๓ สำหรับเรือประมง อ.ธนากร ๙ หนังสือ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๔๖๓๑๑๑๑๒๙๗ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๓ สำหรับเรือประมง อ.ธนากร ๑๘ และหนังสือ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๔๖๓๑๑๑๑๒๙๙ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๓ เรือประมง อ.ธนากร ๒๑ โดยให้เหตุผลว่า ผู้ฟ้องคดีมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ (๑) เนื่องจากเป็นผู้ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดของ ศาลจังหวัดเพชรบุรี คดีหมายเลขดำที่ ๒๘๘/๒๕๖๐ หมายเลขแดงที่ ๓๒๔/๒๕๖๐ และยังไม่ครบกำหนดห้าปีนับแต่วันที่มิ คำพิพากษาถึงที่สุด จึงเป็นการใช้ดุลพินิจในการออกคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีนั้นฟังไม่ขึ้น

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งหรือแสดง พยานหลักฐานว่าเรืออื่นอีก ๔ ลำ มิได้มีส่วนในการกระทำความผิด นั้น เห็นว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลจังหวัดเพชรบุรี อันมีลักษณะต้องห้ามในการขอรับใบอนุญาตทำการ ประมงพาณิชย์ตามมาตรา ๓๙ (๑) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งกฎกระทรวง การขออนุญาตและการอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๖ (๒) ประกอบประกาศ กรมประมง เรื่อง กำหนดช่วงเวลา หลักเกณฑ์ วิธีการ ขั้นตอนและเงื่อนไขการขอรับใบอนุญาตทำการ ประมงพาณิชย์ สำหรับปีการประมง ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๒ (๒) กำหนดความไว้อย่าง ชัดเจนในทำนองเดียวกันว่า การอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ นั้น ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต ทำการประมงพาณิชย์ต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ กรณีจึงถือได้ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้อยู่ในสถานะของการเป็นผู้มีสิทธิได้รับใบอนุญาตทำการ ประมงพาณิชย์ตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดในอันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จำต้องเปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดี

/โต้แย้งหรือ...

โต้แย้งหรือแสดงพยานหลักฐานตามนัยมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่อย่างใด ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีนั้นฟังไม่ขึ้น

ประเด็นที่สอง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ตามหนังสือ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๑๖๓๑๑๑๑๓๐๑ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๑๖๓๑๑๑๑๓๐๐ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๑๖๓๑๑๑๑๒๙๗ และที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๑๖๓๑๑๑๑๒๙๙ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๓ ถือเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ และหากเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จำต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี หรือไม่ เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๒๐ บัญญัติว่า ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิดจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น มาตรา ๔๓๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ค่าสินไหมทดแทนจะพึงใช้โดยสถานใดเพียงใดนั้น ให้ศาลวินิจฉัยตามควรแก่พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิด วรรคสอง บัญญัติว่า อนึ่ง ค่าสินไหมทดแทนนั้น ได้แก่การคืนทรัพย์สินอันผู้เสียหายต้องเสียไปเพราะละเมิด หรือใช้ราคาทรัพย์สินนั้น รวมทั้งค่าเสียหายอันจะพึงบังคับให้ใช้เพื่อความเสียหายอย่างใดๆ อันได้เกิดขึ้นนั้นด้วย และพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบต่อผู้เสียหายในผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ ในกรณีนี้ผู้เสียหายอาจฟ้องหน่วยงานของรัฐดังกล่าวได้โดยตรง แต่จะฟ้องเจ้าหน้าที่ไม่ได้

เมื่อศาลวินิจฉัยประเด็นที่หนึ่งแล้วว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ตามหนังสือ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๑๖๓๑๑๑๑๓๐๑ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๑๖๓๑๑๑๑๓๐๐ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๑๖๓๑๑๑๑๒๙๗ และที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๑๖๓๑๑๑๑๒๙๙ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๓ เป็นการออกคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว กรณีจึงถือได้ว่า การกระทำดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ครบองค์ประกอบในอันที่จะถือเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่จำต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีขอศาลพิพากษาให้เรือประมงพาณิชย์ทั้ง ๔ ลำ ได้แก่ เรือประมง อ.ธนากร ๕ เลขทะเบียนเรือไทย ๒๓๒๑๐๙๔๖๘ เครื่องหมายประจำเรือ TM ๑๕๙๔H เรือประมง อ.ธนากร ๙ เลขทะเบียนเรือไทย ๔๖๓๔๐๐๐๑๙ เครื่องหมายประจำเรือ TM ๑๖๑๖H เรือประมง อ.ธนากร ๑๘ เลขทะเบียนเรือไทย ๔๗๐๐๐๒๓๑๙ เครื่องหมายประจำเรือ TM ๒๔๓๒C และเรือประมง

/อ.ธนากร ๒๑...

อ.ธนากร ๒๑ เลขทะเบียนเรือไทย ๕๘๓๔๐๔๒๐๔ เครื่องหมายประจำเรือ TS ๓๕๙๗C ของผู้ฟ้องคดี ที่มีได้มีส่วนร่วม หรือเกี่ยวข้องใด ๆ ในการกระทำความผิด สามารถขออนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ทางทะเลได้ ตามคำขอท้ายฟ้องในข้อ ๒ นั้น เห็นว่า คำขอดังกล่าวเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะองค์กรฝ่ายปกครองที่จะต้องพิจารณาคำขออนุญาตทำการประมงพาณิชย์ของผู้ฟ้องคดี หรือผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตในแต่ละคราวว่าจะพิจารณาอนุญาตให้เรือประมงทั้ง ๔ ลำ สามารถทำการประมงพาณิชย์ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดไว้ได้หรือไม่ คำขอดังกล่าว จึงมิใช่คำขอที่ศาลมีอำนาจกำหนดค่าบังคับให้ได้ตามมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่ผู้มีสิทธิฟ้องคดีในคำขอนี้ ต่อศาลตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

เมื่อได้วินิจฉัยเช่นนี้แล้ว กรณีไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยประเด็นข้ออ้างอื่นของผู้ฟ้องคดีอีก เพราะไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลงไป

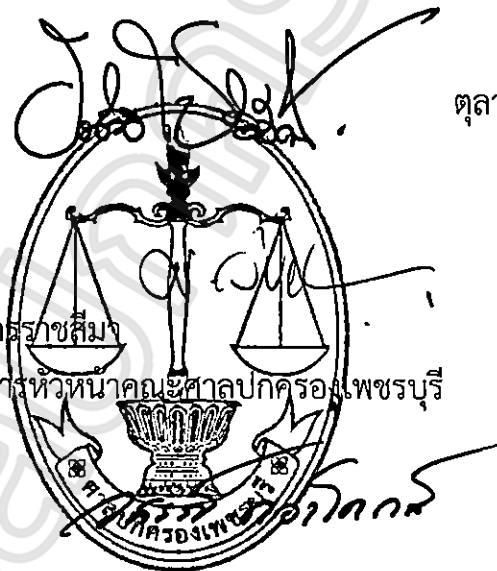
พิพากษายกฟ้อง

นายธนวิธ โชติรัตน์
ตุลาการศาลปกครองเพชรบุรี

นายศิวศักดิ์ สินอวย
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองนครราชสีมา
ช่วยทำงานชั่วคราวในตำแหน่งตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองเพชรบุรี

นายวสุรศักดิ์ ทองโคกสี
ตุลาการศาลปกครองกลาง
ช่วยทำงานชั่วคราวในตำแหน่งตุลาการศาลปกครองเพชรบุรี

ตุลาการเจ้าของสำนวน

ตุลาการผู้แถลงคดี : นางมาเรียม วิมลธร

